

Број: 071-01-5010/2019-03

Датум: 05.03.2021. године

Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, у поступку по жалби коју је изјавио Синдикат полиције „Слога“, Дурмиторска 11-15, Београд, против решења Министарства унутрашњих послова РС-Сектора за људске ресурсе 08 број: 3100/19-2 од 27.09.2019. године, на основу члана 35. став 1. тачка 5, члана 24. и члана 23. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС“, бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10), члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник РС“ број 18/16 и 95/2018–аутентично тумачење), а у вези са чланом 4. тачка 22. Закона о заштити података о личности („Сл. гласник РС“ број 87/18), доноси

РЕШЕЊЕ

I Поништава се решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије 08 број: 3100/19-2 од 27.09.2019. године и предмет враћа на поновни поступак.

II Министарство унутрашњих послова Републике Србије је дужно да поново поступи, односно одлучи по захтеву Синдиката полиције „Слога“ из Београда, Дурмиторска 11-15, за слободан приступ информацијама од јавног значаја поднетом 09.08.2019. године у року од 15 дана од дана пријема решења.

Образложење

Решењем првостепеног органа Министарства унутрашњих послова Републике Србије-Сектора за људске ресурсе 08 број: 3100/19-2 од 27.09.2019. године, одбијен је захтев Синдиката полиције „Слога“ из Београда поднет 09.08.2019. године.

Против наведеног решења Синдикат полиције „Слога“ из Београда, изјавио је дана 08.10.2019. године, жалбу Поверенику, у којој је навео разлоге због којих сматра да је ожалбено решење неправилно донето, те да га треба поништити и омогућити му приступ траженим информацијама. Уз жалбу су достављене копије поднетог захтева и ожалбеног решења.

Поступајући по жалби, Повереник је дана 10.10.2019. године исту упутио на изјашњење Министарству унутрашњих послова Републике Србије, као првостепеном органу у овој управној ствари.

У одговору на жалбу од 21.10.2019. године, првостепени орган је поновио наводе из ожалбеног решења и предложио да Повереник одбије жалбу као неосновану.

По разматрању жалбе и осталих списа овог предмета, донета је одлука као у диспозитиву решења из следећих разлога:

Увидом у списе предмета утврђено је да је Синдикат полиције „Слога“ из Београда дана 09.08.2019. године, поднео Министарству унутрашњих послова Републике Србије, захтев за приступ информацијама од јавног значаја, којим је тражио достављање копије Правилника о изменама и допунама Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Инт. 01 број: 4959/19-3 од 10.04.2019. године.

Поступајући по предметном захтеву првостепени орган је ожалбеним решењем исти одбио позивајући се на одредбе члана 9. тачке 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Образлажући своју одлуку између осталог је навео да је траженим Правилником извршена измена и допуна Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Инт. 01 број: 4685/18-13 од 13.06.2018. године који већ носи ознаку „интерно“ у складу са чланом 14. Закона о тајности података („Сл. гласник РС“, бр. 104/2009) и Одлуке о одређивању степена тајности података број 021-64/18-2 од 13.06.2018. године; да су измене и допуне предвиђене Правилником који је тражен предметним захтевом саставни део и интегрисане у текст Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места; да тражени документ садржи податке о делокругу и категоризацији организационих јединица и броју запослених у Министарству, систематизацији радних места, врсти, статусу и опису радних места, као и радним местима за која се предвиђају посебни услови за њихово попуњавање, начину руковођења, планирања и извршавања послова, а на основу чега се може утврдити начин функционисања Министарства приликом обављања полицијских послова, посебно у ситуацијама када може доћи до угрожавања безбедности грађана Републике Србије. Даље је навео да објављивањем прецизних података о оперативној функционалности у виду структуре организационих јединица и структуре радних места у Министарству унутрашњих послова исказаних кроз описе послова, предвиђени број извршилаца, организацију радног времена, те друге услове предвиђене за свако појединачно радно место у смислу руковођења и извршавања задатака у појединим управама и службама полиције, може имати за последицу ометање спровођења полицијских мера и активности у борби против свих видова криминала, одржавања јавног реда и мира, спречавања насиља на спортским приредбама, обезбеђивања јавних скупова, ометање надзора и заштиту државне границе и сл.

Чланом 102. став 1. Закона о општем управном поступку прописано је да се пре доношења решења морају утврдити све одлучне чињенице и околности које су од значаја за доношење решења и странкама омогућити да остваре и заштите своја права и правне интересе.

Чланом 5. став 2. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја прописано је да свако има право да му се информација од јавног значаја учини доступном тако што ће му се омогућити увид у документ који садржи информацију од јавног значаја, право на копију тог документа, као и право да му се, на захтев, копија документа упути поштом, факсом, електронском поштом или на други начин.

Чланом 8. став 1. наведеног Закона прописано је и да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу и закону, док је ставом 2. истог члана прописано да се ниједна одредба закона не сме тумачити на начин који би довео до укидања неког права које овај закон признаје или до његовог ограничења у већој мери од оне која је прописана у ставу 1. овог члана.

Чланом 9. истог Закона прописано је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја, између осталог, ако би тиме озбиљно угрозио одбрану земље, националну и јавну безбедност, или међународне односе (тачка 3.), као и ако би тиме учинио доступним информацију или документ за који је прописима или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији (тачка 5.).

Имајући у виду садржину поднетог захтева, наводе жалбе и одговора на жалбу као и цитиране законске одредбе, Повереник налази да је погрешно првостепени орган када је ожалбеним решењем одбио наведени захтев жалиоца с позивом на члан 9. тачке 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а да претходно у смислу цитиране одредбе члана 102. став 1. Закона о општем управном поступку није утврдио све чињенице од значаја за доношење одлуке у овој управној ствари. Ово из разлога што првостепени орган није доказао испуњеност услова за ускраћивање приступа траженим информацијама прописаних наведеним одредбама члана 9. Закона, већ је у образложењу ожалбеног решења, само навео да би достављањем Правилника о изменама и допунама Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Инт. 01 број: 4959/19-3 од 10.04.2019. године, била угрожена безбедност грађана Републике Србије, јер тражени правилник садржи податке о радним местима и организационој структури управа и служби полиције, на основу чега се може утврдити функционисање Министарства приликом обављања полицијских послова. На овај начин првостепени орган је сугерисао да се у конкретном случају ради и о документу означеним одређеним степеном тајности, о чему се у образложењу ожалбеног решења није децидно изјаснио, осим што је навео да је тражени правилник интегрисан у текст Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова који већ носи ознаку степена тајности „интерно“.

Иако је неспорно да су разлози на које се позива првостепени орган, попут могућности угрожавања јавне безбедности, као и постојање одређеног степена тајности траженог документа, Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописани као могући разлози ограничења права на слободан приступ информацијама од јавног значаја, према одредбама члана 9. истог Закона, одлука да се ускрати приступ траженим информацијама условљена је и обавезом органа власти да докаже да је у конкретном случају то оправдано како би се заштитио претежнији интерес. То значи да, поред формалног услова да се ради о заштити неког од интереса прописаних чланом 9. тачке 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, исти Закон захтева испуњење и другог, материјалног услова тј. да се ради о таквим информацијама или документима због чијег би одавања могле наступити тешке правне или друге последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацији. При томе, те последице односно разлози за ускраћивање приступа информацијама не могу бити апстрактни и хипотетички, већ морају бити учињени конкретним, јасно препознатљивим у односу на тражене информације, што првостепени орган није учинио у образложењу ожалбеног решења. Наведени став се заснива на одредби цитираног члана 8. Закона, који у ставу 1. предвиђа да се права из овог закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим законом ако је то неопходно у демократском друштву, ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу или закону. У конкретном случају првостепени орган, осим претпоставке да би се чињењем доступним траженог правилника могао утврдити начин функционисања Министарства унутрашњих послова приликом обављања полицијских послова и извршавања задатака, те да би, у вези са тим могло доћи до угрожавања безбедности грађана Републике Србије, није навео на који начин би приступ Правилнику о изменама и допунама Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Министарству унутрашњих послова Инт. 01 број: 4959/19-3 од 10.04.2019. године као саставном делу документа који носи ознаку степена тајности „интерно“ озбиљно угрозио јавну безбедност земље, тј. грађана Републике Србије, нити је дао разлоге о томе које би то тешке последице за јавну безбедност реално могле наступити омогућавањем приступа таквом документу.

У прилог поништавања ожалбеног решења и враћања предмета на поновни поступак је и чињеница да су одређене информације о организацији и унутрашњем уређењу Министарства већ садржане у одредбама Закона о полицији („Сл. гласник РС“ бр. 6/16, 24/18, 87/18), и подзаконским актима (Уредба о начелима за унутрашње уређење Министарства унутрашњих послова-„Сл. гласник РС“ бр. 60/17; Уредба о мерилима за распоред руководећих радних места полицијских службеника-„Сл.гласник РС“ бр. 8/17, 39/18, 113/20; Уредба о специјалној и посебним јединицама полиције-„Сл. гласник РС“ бр. 47/18, 59/18, 91/18.....146/20 и 149/20), док су информације о конкретним организационим јединицама Министарства и њиховом делокругу садржане у Информатору о раду Министарства, објављеном на његовом сајту, па се за сада не може прихватити став првостепеног органа да би доступношћу траженог правилника били озбиљно угрожена национална или јавна безбедност, тј. безбедност грађана Републике Србије у смислу члана 9. тачка 3. Закона, а како то наводи првостепени орган.

Имајући у виду изнето, на основу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку, а у вези са чланом 23. и чланом 24. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, одлучено је као у ставу I диспозитива овог решења, односно поништен је ожалбени акт и предмет враћен на поновни поступак.

У поновном поступку првостепени орган ће поступити по примедбама наведеним у образложењу овог решења и утврдити да ли има услова за искључење односно ограничење слободног приступа траженим информацијама из разлога на које се позвао у ожалбеном решењу, као и које би то тешке правне и друге последице реално могле наступити уколико би се тражене информације учиниле доступним јавности. При томе ће имати у виду да је, поред једног од услова да се ради о заштити неког од интереса прописаних одредбама члана 9. тачке 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, потребно утврдити и да би тај интерес приступом информацији био озбиљно повређен тј. да је тај заштићени интерес претежнији од интереса за приступ информацији.

Одлука као у ставу II диспозитива решења донета је у складу са одредбама члана 16. став 1. и 10. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја из разлога што када Повереник поништи одлуку првостепеног органа којом је одбијен или одбачен захтев за приступ информацијама од јавног значаја, предмет се враћа у стање поновног поступања по захтеву.

Против овог решења није допуштена жалба, већ се у складу са Законом о управним споровима, може покренути управни спор тужбом Управном суду у Београду, у року од 30 дана од дана пријема решења. Такса на тужбу износи 390.00 динара.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
БЕОГРАД

ПОВЕРЕНИК
Милан Мариновић

Решење доставити:

1. Синдикату полиције „Слога“, Дурмиторска 11-15, Београд
2. Министарству унутрашњих послова РС у Београду
3. Писарници